

רעפ 34818-04-25 - יניב יעקב קיפור נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ברע"פ 34818-04-25

כבוד השופטת דפנה ברק-ארז
יניב יעקב קיפור

לפני:
המבקש:
נגד
המשיבה:

מדינת ישראל
בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בירושלים מיום 18.4.2025 בעמ"י
34717-04-25 שניתנה על-ידי כבוד השופט ד'
גדעוני

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מהיום, 18.4.2025 (עמ"י 34717-04-25, השופט ד' גדעוני). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים, אף היא מהיום (מ"י 33557-04-25, השופט א' לנג). מכוחן של החלטות אלה הוארך מעצרו של המבקש ביומיים עד ליום ראשון, 20.4.2025, בשעה 10:00.

2. ברקע הדברים עומדות החלטות שהורו על הארכה קודמת של מעצרו של המבקש ביממה אחת עד היום בשעה 10:00. בקשת רשות הערר על אותה הארכה קודמת נדחתה על-ידי אתמול בשעת ערב, והנימוקים להחלטה ניתנו היום בשעה מוקדמת יותר (ברע"פ 34417-04-25). פרטי המקרה הובאו באותה החלטה, ועל כן יובאו כאן עיקרי הדברים בלבד.

3. בעיקרו של דבר, המבקש נעצר ביום 16.4.2025 בשעות הערב בשל חשד לביצוע עבירות של החזקה וסחר בסמים. למחרת, ביום 17.4.2025, התבקשה הארכת מעצרו בששה ימים וזו התקבלה באופן חלקי, כך שהוארך מעצרו עד היום, 18.4.2025, בשעה 10:00 (מ"י 33557-04-25, השופטת מ' הירשפלד). המבקש הגיש על כך ערר לבית המשפט המחוזי, וזה נדחה בהמשך היום (עמ"י 34404-04-25, השופט א' דורות). המבקש לא השלים עם החלטתו

של בית המשפט המחוזי והגיש עליה בקשת רשות ערר לבית משפט זה, שנדחתה, כאמור, בהחלטתי.

4. הבוקר התקיים בפני בית משפט השלום דיון בבקשה שנייה להאריך את מעצרו של המבקש, גם הפעם בששה ימים. בתום הדיון קיבל בית משפט השלום את הבקשה באופן חלקי והורה, כאמור, על הארכת מעצרו של המבקש עד ליום 20.4.2025 בשעות הבוקר. בית משפט השלום קבע, בעיקרו של דבר, כי מהחומר החסוי שהוצג בפניו עולה שהעילה בדבר חשש לשיבוש מהלכי חקירה עודנה עומדת. זאת, מאחר שפעולת החקירה שמקימה חשש לשיבוש ואשר הצדיקה את הארכת המעצר הקודמת, טרם בוצעה בשל מורכבות אובייקטיבית. בית משפט השלום הוסיף וציין כי חוסר שיתוף הפעולה של המבקש עם היחידה החוקרת אינו מסייע לקידום החקירה. לצד זאת, בית משפט השלום ציין כי ניתן לצפות שהיחידה החוקרת תשלים את ביצוע פעולת החקירה החיונית ככל שתבקש להאריך את מעצרו פעם נוספת.

5. על כך הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי, וזה נדחה. בית המשפט המחוזי ציין כי חומרי החקירה שנוספו מבססים חשד סביר בעוצמה הנדרשת לכך שהעורר עשה את המיוחס לו. בית המשפט המחוזי הוסיף כי התרשם שנעשו מאמצים להשלמתה של פעולת החקירה הנדרשת וקבע כי יש לאפשר פרק זמן נוסף לשם השלמת הפעולה כשהמבקש נתון במעצר. בית המשפט המחוזי אף ציין כי הביא בחשבון בהחלטתו את נסיבותיו האישיות של המבקש.

6. בבקשת רשות הערר, שהוגשה כעת, יום ששי בשעה 13:30 לערך, נטען כי הארכת המעצר מפרה את האיזון שנעשה בהחלטה על הארכת המעצר הקודמת. לגוף הדברים, נטען כי פרק הזמן שניתן בהארכת המעצר הראשונה הספיק לצורך ביצוע פעולת החקירה שהתבקשה וכי יש לשחרר את המבקש בתנאים. לבסוף, צוין בבקשה בהדגשה כי המבקש עתיד להתחיל טירונות ביום 20.4.2025 ואף מטעם זה יש לקבוע דיון בהקדם בבקשה.

7. דין הבקשה להידחות. הבקשה אינה מעוררת כל שאלה עקרונית, אלא נסבה על נסיבותיו הקונקרטיות של המקרה. חשוב לחזור ולהזכיר כי בקשת רשות ערר אינה מסגרת דיונית מתאימה להצגת כל טענה בפני בית משפט זה ביחס למעצרי ימים, שבעניינם לא מוקנית זכות ערר שנייה. הגשת הבקשה במקרה זה נראית, על פניה, כחורגת באופן מובהק מאמות המידה שנקבעו בפסיקה לעניין זה (ראו: ברע"פ 27882-01-25 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.1.2025)). הערכאות הקודמות התרשמו, בשים לב לעובדות שהובאו בפניהן, כי התנהלות החקירה מצדיקה בשלב זה את הארכת המעצר המוגבלת בהיקפה כמפורט לעיל. בשולי הדברים אוסיף כי הטענה בדבר גיוסו הצפוי של המבקש אינה מוסיפה משקל של ממש לבקשה בנסיבות העניין, בהתחשב בכך שכלל לא הובהר באיזה אופן הדבר מתיישב עם שחרורו של המבקש בתנאים. לא למותר לציין כי בית המשפט המחוזי ציין ששקל את נסיבותיו האישיות של

המבקש ולא מצא כי יש בהן כדי לשנות את החלטתו.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ' ניסן תשפ"ה (18 אפריל 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת